PEYGAMBERİMİZ MUHAMMED -SALLALLAHU ALEYHİ VE SELLEM-'İ BAŞKASINDAN FAZLA SEVMEK

محبة النبي صلى الله عليه وسلم

[باللغة التركية]

Vaizler

Muhammed b. Salih el-Muneccid

للشيخ: محمد صالح المنجد

Terceme edenler

Muhammed Şahin

ترجمه: محمد بن مسلم شاهين

Tetkik edenler

Ümmü Nebil

راجعه: أم نبيل

1428 - 2007

islamhouse.com

PEYGAMBERİMİZ MUHAMMED -SALLALLAHU ALEYHİ VE SELLEM-'İ BAŞKASINDAN DAHA FAZLA SEVMEMİZ GEREKİR

Hamd, yalnızca Allah'adır.

1. Allah Teâlâ, Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i sevmeyi üzerimize farz kılmıştır.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

"(Ey müslümanlar!) Allah'a itaat edin, Rasule itaat edin ve (Allah'a karşı gelmekten) sakının! Eğer (O'na itaattten) yüz çevirirseniz, bilin ki Rasûlümüzün görevi, ancak apaçık duyurmaktır (tebliğdir)." (Mâide Sûresi: 92)

2. Allah Teâlâ, Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e itaat etmeyi, kendisine itaat olarak kabul etmiştir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

"“Kim, Rasûl'e itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim de (Allah'a ve Rasûlüne itaat etmekten) yüz çevirirse, (bilmelisin ki Ey Muhammed!) Biz, seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermedik." (Nisâ Sûresi: 80)

3. Allah Teâlâ, Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e itaat etmekten yüz çevirmeyi şiddetle yasaklamış ve ona itaat etmekten yüz çevirdiği takdirde müslümanın başına şirk fitnesinin gelebileceğini haber vermiştir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

"(Ey mü'minler!) Rasûlullah'ı, kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi, (Ey Muhammed! diye) çağırmayın. (Onu, Ey Allah'ın peygamberi! Ey Allah'ın elçisi! diyerek şereflendirin). İçinizden, birini siper edinerek sıvışıp gidenleri Allah mutlaka bilmektedir.Bu sebeple O'nun (Rasûlullah'ın) emrine aykırı davrananlar, başlarına bir belânın gelmesinden veya âhirette acıklı bir azâba uğratılmalarından sakınsınlar." (Nûr Sûresi: 63)

4. Allah Teâlâ, Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e verdiği peygamberlik makamının, mü'minlerin, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ihtiram göstermelerini ve ona saygılı davranmalarını gerektirdiğini haber vermiştir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

"(Ey Muhammed!) Muhakkak ki biz seni, (ümmetine gönderdiğimiz şeyi açıklaman için) bir şâhit, (sana itaat edeni cennetle müjdeleyen) bir müjdeleyici ve (sana karşı geleni dünya ve âhiretteki azap ile uyaran) uyarıcı olarak gönderdik ki Allah'a ve Rasûlüne îmân edesiniz, O'nun (Allah'ın) dînine yardım edesiniz, ona (Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e) saygı gösteresiniz ve Allah'ı da sabah-akşam tesbih edesiniz." (Fetih Sûresi: 8-9)

5. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i gereği gibi sevmedikçe, müslümanın îmânı tamam olmaz.

Hatta müslümanın, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-i, babasından, evlâdından, nefsinden ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe, îmânı tam olmaz.

Nitekim Enes b. Mâlik'ten rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

"Ben, birinize babasından, evlâdından ve bütün insanlardan daha sevimli olmadıkça (tam anlamıyla) îmân etmiş sayılmaz." (Buhârî, hadis no: 15, Müslim, hadis no: 44)

Abdullah b. Hişâm'dan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ömer b. Hattab'ın elinden tuttuğu bir sırada biz de onunla birlikteydik. Ömer ona dedi ki: Ey Allahın elçisi! Yemîn ederim ki sen bana, -nefsim dışında- her şeyden daha sevimlisin! Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki: Hayır! Nefsim elinde olan Allah'a yemîn ederim ki, ben sana nefsinden de daha sevimli olmadıkça tam îmân etmiş olmazsın.Bunun üzerine Ömer ona: Allah'a yemîn ederim ki şimdi sen bana her şeyden daha sevimlisin, deyince, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-:İşte şimdi oldu, ey Ömer! buyurdu." (Buhârî, hadis no: 6257)

Şeyhul-İslâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i herkesten daha çok sevmenin ve ona saygı göstermenin farz oluşunun sebebine gelince, zirâ dünya ve âhiretteki hayır ve iyiliğin en büyüğü; Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e îmân edip ona ittibâ etmedikçe bu bize nasip olmaz. (Her türlü iyilik, bize, ancak onun elinden nasip olur.) Bunun sebebi ise; hiç kimse, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e îmân etmeden, onu sevmeden, ona dostluk beslemeden ve ona ittibâ etmeden, Allah Teâlâ'nın azabından kurtulması ve O'nun rahmetine kavuşması mümkün değildir. Allah Teâlâ, bu kimseyi, onun vesilesiyle dünya ve âhiret azabından kurtarır. İnsanı, dünya ve âhiret iyiliğine ulaştıran Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'dir. Bu sebeple nimetlerin en büyüğü ve en faydalısı, îmân nimetidir.Bu nimet ise, ancak onun vesilesiyle olur. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- herkese, kendi nefsinden ve malından daha faydalıdır.Çünkü Allah Teâlâ, onun vesilesiyle insanları küfür ve şirk karanlıklarından îmân nûruna çıkarır.Bunun için ondan başka bir yol yoktur. Kişinin kendi nefsine ve malına gelince, kendisini Allah Teâlâ'nın azabından hiçbir şey kurtaramaz." (Mecmû'u'l-Fetâvâ, cilt: 27, sayfa: 246)

Bazı âlimler de bu konuda şöyle demişlerdir:

"Kul, Allah Teâlâ'nın kendisini küfrün karanlıklarından îmân nûruna Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- vesilesiyle çıkararak, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- tarafından kendisi için hâsıl olan faydayı iyice düşündüğü zaman, kendisinin sürekli olan cennet nimetlerinde ebedî olarak kalacak oluşunun sebebini anlamış olur. Yine, kendisinin yararlanacağı bu faydanın bütün dünyevî faydalardan daha büyük olduğunu anlamış olur. Bu

sebeple Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i sevmesinden dolayı o, başkasından daha fazla pay olmaya hak kazanmış olur. Lâkin insanlar, bunu düşünmeleri ve bundan habersiz olmaları sebebiyle bu muhabbet konusunda farklıdırlar.Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gerçek anlamda îmân eden hiç kimsenin vicdanında Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in muhabbeti eksik olmaz. (Çünkü bu ona îmânın gereğidir). Ancak insanlar ona muhabbet konusunda birbirlerinden farklı konumdadırlar. Kimisi, bu mertebeden daha çok, kimisi de -çoğu zaman şehevî duyguları kendisine sevimli gelen ve gaflete dalan kimse gibi- daha az nasip alır.Lâkin pek çok kimse, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in adı anıldığı zaman onu görmeye özlem duyar, onu kendi âilesine, çocuklarına, malına ve babasına tercih eder, onlardan üstün tutar.Ancak bu durum, gafletlerin birbiri ardınca gelmesi sebebiyle hızla kaybolur gider.Bu durumu Allah'a havâle ederiz." (Fethu'l-Bârî, cilt: 1, sayfa: 59)

Nitekim Allah Teâlâ'nın şu sözü bu anlama işâret etmiştir:

"Peygamber, müminlere kendi nefislerinden daha yakındır.Onun eşleri de onların (mü'minlerin) anneleri (gibi)dir.(Bu sebeple Peygamberden sonra onlarla evlenmek haramdır). Akraba olanlar, miras bakımından Allah'ın kitabında, birbirlerine diğer müminlerden ve muhâcirlerden daha yakındırlar. Ancak (ey müslümanlar! Vârislerin dışındaki) dostlarınıza bir iyilik yaparsanız, bu kitapta (Levh-i Mahfuz'da) yazılmış ve takdir edilmiştir." (Ahzâb Sûresi: 6)

Müfessir İbn-i Kesir -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Allah Teâlâ, elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ümmetine olan şefkâtini ve onlara olan nasihatını bildiğinden dolayı, onu, mü'minlere nefislerinden daha yakın ve onun hükmünü onların tercihlerine üstün kılmıştır." (İbn-i Kesir Tefsiri, cilt: 6, sayfa: 380)

Değerli âlim Abdurrahman b. Nâsır es-Sa'dî de -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Allah Teâlâ, o hâle göre hareket etsinler diye, elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i tanıyacakları hâlini ve mertebesini mü'minlere haber vermektedir.

Nitekim şöyle buyurmuştur:

"Peygamber, müminlere kendi nefislerinden daha yakındır." (Ahzâb Sûresi: 6)

İnsana daha yakındır ve nefsinin sahip olduğu şeye daha hak sahibidir.Dolayısıyla Rasûl, ona, kendi nefsinden daha hak sahibidir.Çünkü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara nasihat, şefkât ve acımak için bütün gücünü harcamıştır. Ondan daha rahmetli ve daha acıyan hiçbir yaratılmış yoktur. Bu sebeple Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- yaratılmışlar içerisinde herkesten daha büyük bir minnete sahiptir.Çünkü yaratılmışlara bir zerre ağırlığınca iyilik ulaşmış ve bir zerre ağırlığınca onlardan şerri uzaklaştırmışsa, bu ancak onun ellerinden ve onun sebebiyle olmuştur.Bunun içindir ki bir kimsenin nefsinin veya insanlardan birisinin isteği ile Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in isteği çakışırsa, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in isteğini öne alması ve kim olursa olsun, hiç kimsenin sözünü, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sözüne karşı koymaması ve ona itiraz etmemesi gerekir.Mü'minlerin canlarını, mallarını ve çocuklarını, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e

fedâ etmeleri, onun sevgisini, bütün yaratılmışların sevgisine tercih etmeleri ve onu üstün tutmaları, o bir konuda bir şey söylemeden, hiçbir şey söylememeleri ve onun huzurunda öne geçmemeleri gerekir."

Kısacası ilim ehlinin zikrettiği şey; Allah'ın gazabı ile cehennem ateşi, kulu korkutan en büyük unsurdur.Bundan kurtuluş, ancak Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eliyledir. Allah'ın rızâsı ile cenneti, kulun en büyük gâyesidir.Allah'ın rızâsı ile cennetini kazanmak ise ancak Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eliyledir.

Allah Teâlâ'nın gazabı ile cehennem ateşine işâret eden şey, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu hadisidir:

Câbir b. Abdullah'tan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

"Benim misâlim ile sizin misâliniz, büyük bir ateş yakan kimsenin misâli gibidir. (Ateş etrafı aydınlatınca,) çekirgeler ve kelebekler, ateşe düşmeye başlayınca o kimse, bu hayvanların ateşe düşmelerine engel olmaya çalışıyor, ben sizin kuşağınızdan tutmuş ateşe düşmenize engel olmaya çalışıyorum. Siz ise, elimden kurtulup kendinizi ateşin içine atıyorsunuz." (Müslim, hadis no: 2285)

Buhârî'nin Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiği hadis ise buna yakındır.

Müslim'in diğer rivâyetinde ise, şöyle buyurmuştur:

"Benim misalim, büyük bir ateş yakan kimsenin misali gibidir. Ateş etrafı aydınlatınca, kelebek ve ateşe düşen şu hayvanlar, ateşe düşmeye başlayınca o kimse, hayvanların ateşe düşmelerine engel olmaya çalışırken, hayvanlar ona üstün gelip şiddetle ateşe düşerler. İşte bu, benimle sizin misaliniz gibidir. Ben sizin kuşağınızdan tutmuş ateşe düşmenize engel olmaya çalışıyor ve ateşten uzaklaşın, ateşten uzaklaşın, diyorum, siz ise, bana üstün gelerek kendinizi ateşin içine atıyorsunuz." (Müslim, hadis no: 4235)

İmam Buhârî, Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- buna yakın bir hadis rivâyet etmiştir. (Hadis no: 3427)

"Hadisten kastedilen şey; Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-, bilmeyenleri ve emrine aykırı hareket ederek günah işleyenler ve şehevî duygularına itaat edenleri, âhiret ateşine düşmelerini, kelebeklerin dünya ateşine düşmelerine benzetmiştir. Kendisi onlara engel olmaya çalışmasına ve engel olunması gereken yerlerde onları tutmasına rağmen, onların bu ateşe düşmeye gayret ettiklerini belirtmiştir.Kendi hevâsına uyması, iyi ile kötüyü birbirinden ayırt edememesi ve bilgisizliği sebebiyle her iki tâife de kendisini helâk eden şeylere yönelmekte gayretlidirler." (İmam Nevevî; Müslim'in Şerhi)

Allah Teâlâ'nın rızâsı ile cennetine işâret eden şey ise, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu hadisidir:

Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

“Emir ve yasaklarımı kabul etmeyip onlardan yüz çevirenlerden başka, ümmetimin hepsi cennete girecektir. Sahâbe: Ey Allah’ın elçisi! Emir ve yasaklarını kabul etmeyen kim olabilir? dediler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: Bana itaat eden cennete girer, emir ve yasaklarımı kabul etmeyip bana isyan eden de benden yüz çevirmiş demektir, buyurdu." (Buhârî, hadis no: 7280)